

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/171/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725202447
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1725202447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., t. č. u E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, G., zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, dieťa matky: I. J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, L. M., zastúpená splnomocnencom: AK Neuschlová, s. r. o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, a otca: B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., zastúpený splnomocnencom: URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, Bratislava, o návrhu navrhovateľov: E. I. J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/X, D. a I. K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/X, XXX XX D., obaja právne zastúpení: JUDr. Eva Kubaská, advokátka, so sídlom Vajnorská 137, Bratislava, na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca a o odvolaní F. G. proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 5. augusta 2025, č.k. 44P/191/2025-33, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým výrokom I. uložil povinnosť E. F. G., nar. XX.XX.XXXX odovzdať maloletú do starostlivosti navrhovateľov - manželov: E. I. J. E., nar. XX.XX.XXXX a I. K. E., nar. XX.XX.XXXX, a to dňom vykonateľnosti tohto uznesenia. Výrokom II. poveril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, 903 01 Senec, zabezpečením umiestnenia A. B., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti navrhovateľov - manželov: E. I. J. E., nar. XX.XX.XXXX a I. K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/X, XXX XX D. a to dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ako aj podľa § 2, § 367 ods. 1, 2, 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Vecne súd dôvodil, že navrhovatelia sa návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.07.2025, domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil tete maloletej (sestre otca maloletej) - E. F. G., nar. XX.XX.XXXX povinnosť odovzdať maloletú do ich starostlivosti. Dôvodili tým, že Okresný súd Pezinok uznesením č.k. 44P/148/2025-60 zo dňa 25.06.2025 dočasne zveril maloletú A. do ich starostlivosti, rodičov maloletej zaviazal na platenie výživného, určil styk otca aj matky s maloletou vo vymedzenom rozsahu a uložil rodičom maloletej zákaz kontaktovať maloletú písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, inými obdobnými prostriedkami či prostredníctvom tretej osoby. Napriek vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu však otec maloletú odovzdal do starostlivosti svojej sestry E.

F. G. (ďalej aj pani G. alebo teta maloletej) s tým, že maloletá si to tak sama želala a že u nej bude tráviť prázdniny a tiež maloletá má obavy, že by jej bolo zabraňované v udržiavaní kontaktu s blízkymi osobami. Navrhovatelia po nadobudnutí vykonateľnosti vyššie uvedeného uznesenia mailom kontaktovali otca aj pani G. so žiadosťou o oznámenie adresy, na ktorej si budú môcť maloletú prevziať dňa 19.07.2025, menovaná im však zaslala len fotografie maloletej bez uvedenia požadovaných informácií. Dňa 21.07.2025 navrhovatelia preto oslovili Obvodné oddelenie PZ Dúbravka so žiadosťou o pomoc, výsledkom čoho bolo po opakovanom telefonáte s pani G. to, že sa aj s maloletou dostavila na oddelenie PZ. Maloletá však ani tak nebola odovzdaná na starostlivosti navrhovateľov. Z úradného záznamu 202.25.1722 Nezvestnosť mladistvej OR PZ v BA IV, Obvodné oddelenie Dúbravka vyplýva, že pani G. uviedla, že sa s maloletou bude zdržiavať na adrese C. XX, D., teda na adrese pobytu otca maloletej. Pani G. má vedomosť o nariadenom neodkladnom opatrení, nakoľko dané vykonateľné uznesenie jej bolo zo strany kolízneho opatrovníka predložené a oznámené. Následne prostredníctvom e-mailu kolíznemu opatrovníkovi uviedla, že po preštudovaní uznesenia sa bude snažiť dodržiavať styk maloletej s rodičmi. Navrhovatelia majú za to, že pani G. koná úmyselne cielene v rozpore s najlepším záujmom maloletej, porušuje uvedené vykonateľné rozhodnutie súdu a to tým, že úmyselne neoznámila na výzvu navrhovateľov a kolíznej opatrovníčky adresu, na ktorej sa maloletá zdržiava a rovnako tak napriek konaniu vedenému OR PZ v Bratislave IV OO PZ Dúbravka dňa 21.07.2025 neodovzdala maloletú do starostlivosti navrhovateľov a naďalej umožňuje priamy kontakt maloletej s otcom. Z vývoja celej situácie je zrejmé, že otec maloletej sa neustále snaží vstupovať do výchovy maloletej, ovplyvňovať ju osobne, ale i prostredníctvom svojej sestry a svojej matky. Otec, ale aj jeho matka negatívne vplyvajú na maloletú a dehonestujú postavenie matky maloletej v jej živote, čo okrem iných zistení o podozrení z ohrozovania mravnej výchovy maloletej má negatívny dopad na psychický stav maloletej. Vzhľadom na uvedené sa navrhovatelia domnievajú, že je nevyhnutný okamžitý zásah súdu do už upravených práv účastníkov vo veci starostlivosti o maloletú A., keďže pani G. uvedenú úpravu nerešpektuje.

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považoval súd prvej inštancie v danom prípade za dôvodný a opodstatnený. Mal preukázané, že uznesením č.k. 44P/148/2025-60 zo dňa 25.06.2025 neodkladným opatrením bola maloletá A. dočasne zverená do starostlivosti navrhovateľov, a z obsahu návrhu a k nemu pripojených listín, ako aj z ďalších spisov vedených na tamojšom súde ohľadom maloletej je zrejmé, že maloletá napriek vykonateľnému súdному rozhodnutiu stále nie je v starostlivosti navrhovateľov. Už v predmetnom uznesení boli súdom konštatované dôvody, pre ktoré bola maloletá navrhovateľom zverená, a pre ktoré bolo tiež potrebné maloletú neodkladne umiestniť do náhradnej rodinnej starostlivosti mimo vplyvu otca. Všetky uvedené skutočnosti platia bezo zmeny do dnešného dňa. Súd s dôrazom poukázal na konanie vedené na tamojšom súde pod sp. zn. 12P/202/2023, v ktorom bolo nariadené znalecké dokazovanie, zo záverov ktorého vyplynulo, že styk otca (ktorý podľa všetkého stále aktuálne sám prípadne so svojou sestrou zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú) s maloletou treba regulovať a zabrániť ohrozeniu mravnej výchovy maloletej. Podľa záverov znalkyne nie je v záujme maloletej, aby zostala v osobnej starostlivosti otca. Zotrvaním v jeho osobnej starostlivosti môže dochádzať k prípadnému pokračovaniu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, ktorá môže mať na zdravie a vývoj maloletej, najmä v oblasti jej psychosexuálneho vývoja, fatálne následky. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľmi vyplynulo, že otec maloletú odovzdal do starostlivosti svojej sestry pani G., avšak s maloletou je stále v blízkom kontakte, neustále vstupuje do výchovy maloletej, ovplyvňuje ju osobne aj prostredníctvom svojej sestry, ktorá dokonca pri výsluchu na polícii uviedla, že sa s maloletou zdržiava v mieste bydliska otca. Z uvedeného je zrejmé, že vplyv otca na maloletú je stále prítomný. Súd rozhodoval aj o návrhu pani G. na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadom zverenia maloletej do jej náhradnej starostlivosti (konanie vedené pod sp. zn. 44P/158/2025), tento návrh bol súdom zamietnutý. Súd konštatoval, že navrhovatelia uskutočnili niekoľko podnetov na prevzatie maloletej do ich starostlivosti, avšak zatiaľ bezúspešne. Mal za to, že v tomto prípade bolo nevyhnutné bezprostredne a okamžite zasiahnuť a nariadiť E. F. G. neodkladným opatrením povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti navrhovateľom, nakoľko tak doposiaľ dobrovoľne neurobila. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto uzneseniu sa odvolali otec a E. F. G.. Otec považoval odvolanie za nezákonné majúc za to, že trpí nesprávnym procesným postupom súdu a objektívnym nedostatkom odôvodnenia, preto ho navrhol zrušiť. Poukázal na to, že v predmetnej veci Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 30.06.2025, sp. zn. 44P/158/2025 už rozhodol neodkladným opatrením ohľadom dočasného zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, z čoho vyplýva, že sa má zabezpečiť výkon uvedeného neodkladného opatrenia. Súd sa dopustil zásadnej procesnej chyby, keď na vykonanie

právoplatného a vykonateľného uznesenia zo dňa 30.06.2025, sp. zn. 44P/158/2025 použil opätovne inštitút neodkladného opatrenia namiesto riadneho konania o výkone rozhodnutia. Obídením konania o výkone rozhodnutia súd povinným osobám zároveň odňal procesné záruky a právo na náležité objasnenie dôvodov nepodrobenia sa rozhodnutiu, čím došlo k porušeniu článku 48 Ústavy SR a článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Súd tiež neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia. Všetky skutočnosti uvedené v odôvodnení boli známe už pri vydaní prvého neodkladného opatrenia. Je nevyhnutné akcentovať skutočnosť, že maloletá dosiahla vek 15 rokov, čím disponuje rozumovými a vôľovými schopnosťami korešpondujúcimi s jej vekom a zrelosťou, pričom táto výslovne odmietla náhradnú osobnú starostlivosť navrhovateľov, čo súd nedostatočne zohľadnil pri svojom rozhodovaní. Maloletá prežíva panický strach z navrhovateľov od momentu ich účasti na rozhodovacom procese počas rodinnej konferencie. Počas tohto stretnutia jej bolo uvedené, že ak nepôjde do dočasnej starostlivosti k nim, bude umiestnená do ústavnej starostlivosti. Medzi maloletou a navrhovateľmi neexistuje žiaden dôverný ani blízky vzťah. Maloletá v súčasnosti vykazuje závažné psychické príznaky, prejavujúce sa chronickou nespavosťou, kardiovaskulárnymi symptómami, pocitmi beznádeje a intenzívnymi obavami z umiestnenia do prostredia rodiny, ktorá k nej neprejavuje pozitívny emočný vzťah. Maloletá v súčasnosti dostáva komplexnú a kvalitnú starostlivosť zo strany sestry jej otca, pričom v jej prítomnosti sa cíti spokojne a bezpečne, maloletej zabezpečuje rozmanité rekreačné aktivity a zároveň prejavuje úprimný záujem o najlepší záujem maloletej. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax súdov, na základe ktorej nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ak je nútené byť v starostlivosti niekoho, ku komu nemá pozitívny vzťah a koho vyslovene odmieta (uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 12CoE/1/2024 zo dňa 30.09.2024, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/55/2021 zo dňa 29.10.2021). Súd sa v rámci rozhodovania vôbec nezaoberal názorom maloletej a neskúmal súčasný stav všetkých podstatných okolností, uspokojil sa s čisto formálnymi podmienkami nariadenia neodkladného opatrenia namiesto materiálneho posúdenia záujmu maloletého dieťaťa, čo je však v príkrom rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR. Súd v odôvodnení poukázal na dôvodnosť podaného návrhu len na základe toho, že už bolo skôr vydané neodkladné opatrenie, ktorým bola maloletá zverená do náhradnej starostlivosti navrhovateľov. Vôbec nebolo zohľadnené to, že v danej veci bolo voči vydanému neodkladnému opatreniu podané odvolanie zo strany otca maloletej a zároveň, že maloletá vehementne odmieta náhradnú starostlivosť navrhovateľov. V danom prípade bola nedostatočne preukázaná neodkladnosť úpravy pomerov, keďže maloletej nehrozí žiadna ujma a starostlivosť o ňu je v plnom rozsahu zabezpečená. Poukázal tu na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 13CoP/22/2025 zo dňa 10.02.2025 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 215/2018 zo dňa 19.09.2018.

5. E. F. G. vo svojom odvolaní považovala tiež napadnuté uznesenie za nezákonné, keďže úplne obchádza zákonnú úpravu týkajúcu sa výkonu súdnych rozhodnutí. Napadnutým uznesením sa má zabezpečiť výkon neodkladného opatrenia zo dňa 30.06.2025, pričom na vykonanie daného uznesenia bol nesprávne použitý duplicitne inštitút neodkladného opatrenia namiesto riadneho konania o výkone rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa. Súd nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že maloletá jednoznačne odmieta náhradnú osobnú starostlivosť navrhovateľov, s poukazom na to, že maloletá je už vo veku 15 rokov a je dostatočne vyspelá a zrelá vo svojich názoroch a postojoch. Odvolateľka poukázala na vážne psychické problémy, ktorými maloletá trpí a na jej odpor voči zvereniu do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Maloletá nedôveruje navrhovateľom, pretože tí nepretržite a bezpodmienečne podporujú postoj matky a v skutočnosti fungujú ako jej poradný orgán, čo je zrejmé z obsahu ich procesných podaní a vyjadrení v iných súdnych konaniach. Súd pochybil keď úplne pominul stanovisko maloletej. Navrhovatelia nikdy nevyvíjali iniciatívu pri ochrane záujmov maloletej v situáciách, kedy potrebovala ich podporu alebo pomoc. Ich vzájomný kontakt sa obmedzoval výlučne na príležitostné rodinné oslavy a ojedinelé stretnutia, inak nemali žiaden pravidelný kontakt ani komunikáciu. Od momentu, keď sa navrhovatelia zapojili do rozhodovania na rodinnej konferencii, maloletá prežíva časté pocity úzkosti a strachu voči týmto osobám. Od júla tohto roku je maloletá pod odbornou starostlivosťou pediatra a psychoterapeutov pre výskyt panických atakov a úzkostných stavov, má silné obavy z umiestnenia do rodinného prostredia navrhovateľov. Odvolateľka deklarovala, že maloletá sa v období letných prázdnin nachádzala v jej osobnej starostlivosti a bolo to v súlade s jej záujmom. Maloletej poskytovala komplexnú a kvalitnú podporu a starostlivosť, a maloletá mala u nej na rozdiel od navrhovateľov pocit pohody a istoty. Od začiatku septembra tohto roka sa maloletá už v jej osobnej starostlivosti nenachádza, tento čas je opätovne v osobnej starostlivosti otca. Na základe uvedenej skutočnosti preto považuje predmetné neodkladné opatrenie za absolútne bezpredmetné a v konečnom dôsledku za nevykonateľné, keďže nie je v jej objektívnych možnostiach splniť súdom

nariadenú povinnosť a odovzdať maloletú navrhovateľom do ich starostlivosti. Súčasne v konaní nebolo dostatočne preukázané, že život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletej je vážne ohrozený alebo narušený, a že existuje neodkladná potreba úpravy pomerov. Navrhla napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť.

6. Navrhovatelia vo vyjadrení k podaným odvolania zotrvali na svojom návrhu, majú za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď rozhodol v súlade s ustanovením § 367 a nasl. CMP po tom, ako mal preukázané, že maloletá sa nenachádza v starostlivosti otca, ale v starostlivosti jeho sestry pani G., teda ide o osobu, ktorá má maloletú dočasne pri sebe a to napriek v tom čase vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Zároveň dala do pozornosti skutočnosť, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení o nariadení dočasnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľmi sp. zn. 44P/148/2025, ako aj rozhodnutie o zamietnutí návrhu pani G. o umiestnení maloletej do jej starostlivosti sp. zn. 44P/158/2025 boli predložené Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o odvolaniach a v oboch prípadoch boli napadnuté rozhodnutia odvolacím súdom potvrdené, čím nadobudli právoplatnosť. Správanie pani G., ako aj otca maloletej považujú čisto za účelové a výrazne manipulatívne s úmyslom zabrániť riadnemu riešeniu vzniknutej situácie. Pokiaľ ide o názor maloletej, nedovoľujú si spochybňovať závery rozhodnutí v iných súdnych konaniach uvádzaných v odvolaniach, avšak v danej veci bolo znaleckým posudkom preukázané, že názorom maloletej je manipulované a jej zotrvaním v starostlivosti otca môže dochádzať k prípadnému pokračovaniu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, ktorá môže mať na zdravie a vývoj maloletej, najmä v oblasti jej psychosexuálneho vývoja, fatálne následky. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podaným odvolaniam uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach a odporúčaniach. Je toho názoru, že maloletej v domácnosti pani G. a aktuálne v domácnosti otca nie je poskytovaná taká starostlivosť, ktorá by predpokladala jej zdravý psychický a fyzický vývin. Konanie pani G. sa javí ako účelové, s cieľom zamedziť výkonu neodkladného opatrenia sp. zn. 44P/148/2025. Aktuálna situácia maloletej je taká, že v čase, kedy pani G. osobne na Okresnom súde Pezinok prevzala napadnuté uznesenie, odovzdala maloletú do osobnej starostlivosti otca aj napriek vedomosti o nariadenom neodkladnom opatrení sp. zn. 44P/148/2025. Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. Matka vo vyjadrení k podaným odvolaniam uviedla, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vzhľadom na aktuálnu situáciu považuje za vecne správne a navrhla, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil. Zdôraznila, že vzniknutá situácia ohľadom starostlivosti o maloletú ju trápi, pričom pokiaľ by zo strany maloletej nebola voči nej aj v dôsledku indoktrinácie zo strany otca a jeho rodiny vybudovaná taká animozita, ako bolo konštatované aj v rámci znaleckého posudku, matka by sa domáhala neodkladným opatrením dočasného zverenia maloletej do svojej výlučnej osobnej starostlivosti. Reflektujúc však aktuálnu situáciu i správanie sa otca a jeho rodiny je matka presvedčená, že dočasné zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov je v najlepšom záujme maloletej. Pokiaľ ide o samotné odvolanie, argumentácia otca, ako aj pani G. je v zásade totožná a obaja tvrdia, že súd v danom prípade použil inštitút neodkladného opatrenia namiesto riadneho konania o výkone rozhodnutia, a to v danom prípade uznesenia Okresného súdu Pezinok, č.k. 44P/148/2025-60 zo dňa 25.06.2025. O odvolaní otca Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením č.k. 14CoP/129/2025-303 zo dňa 14.8.2025 tak, že uznesenie Okresného súdu Pezinok, č.k. 44P/148/2025-60 zo dňa 25.6.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 44P/148/2025-96 zo dňa 15.7.2025 v napadnutých výrokoch I., II., VIII. potvrdil. Matka považuje za nepochybné, že existuje právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie, ktoré však nie je rešpektované. Na základe uvedeného a toho, že maloletá bola preukázateľne v osobnej starostlivosti pani G., iniciovali navrhovatelia nové konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 367 ods. 1 CMP. Zo žiadneho ustanovenia CSP alebo CMP nevyplýva, že by navrhovatelia takéto konanie nemohli iniciovať, pričom v žiadnom prípade nie je možné prisvedčiť tvrdeniu otca a pani G., že v danom prípade neodkladné opatrenie nahrádza výkon už existujúceho rozhodnutia. Fakt je ten, že v danom prípade konanie o výkon rozhodnutia bolo zo strany navrhovateľov iniciované, a to na základe návrhu zo dňa 22.07.2025, ktoré je vedené pod sp. zn. 5Em/3/2025. Podľa názoru matky, dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia potvrdzuje aj tá skutočnosť, že pani G. i napriek vedomosti o existencii neodkladného opatrenia toto demonštratívne ignorovala. Takýto prístup považuje matka za neakceptovateľný a len potvrdzujúci, že otec ako preferenčný rodič a rodina otca doslova zneužívajú svoje postavenie. Nosná časť odvolania otca, ako aj pani G. pozostáva z argumentácie o tom, že maloletá dosiahla vek 15 rokov, výslovne odmieta náhradnú osobnú starostlivosť u navrhovateľov a

od júla 2025 sa má údajne nachádzať pod odbornou starostlivosťou pediatra a psychoterapeutov (nie je však uvedený žiaden konkrétny odborník) z dôvodu manifestácie panických atakov a úzkostných stavov, pričom údajne k „ďalšiemu zhoršeniu jej psychosomatického stavu došlo následkom prerušenia EMDR terapie v dôsledku nezodpovedného zásahu matky.“ Mal. A. má vykazovať závažné psychické príznaky, prejavujúce sa chronickou nespavosťou, kardiovaskulárnymi symptómami, pocitmi beznádeje a intenzívnymi obavami z umiestnenia do prostredia rodiny, ktorá k nej neprejavuje pozitívny emočný vzťah. Vyššie citované tvrdenia matka dôrazne namieta ako nepreukázané a účelové a de facto len potvrdzujúce závery znaleckého posudku, a to, že maloletá je pod dlhodobým psychickým tlakom a manipuláciou zo strany otca a jeho rodiny a jej vzťah k matke je dlhodobo devalvovaný. Matka a navrhovatelia sa s maloletou naposledy stretli dňa 12.06.2025 na prípadovej konferencii, kde bola maloletej A. kolíznym opatrovníkom vysvetlená situácia ohľadom náhradnej osobnej starostlivosti. Maloletá reagovala pokojne, nenamietala náhradnú osobnú starostlivosť u navrhovateľov, ba čo viac, dokonca navrhla matke, že je ochotná ísť do striedavej osobnej starostlivosti, ak matka stiahne obvinenia voči otcovi. Tento postoj maloletej v podstate potvrdzuje, že maloletá je objektívne v mimoriadne komplikovanej situácii, keď je na ňu zjavne zo strany otca a jeho rodiny vytváraný nenáležitý tlak, pričom faktom je, že sama je vo veku, kedy ju nie je možné zaťažovať ako dospelú. Je potrebné zabezpečiť aj v súlade s odporúčaním znalkyne, aby mal. A. pod vplyvom odborníka spracovala prežitú udalosť a situáciu začala vnímať objektívnejšie a v neposlednom rade si uvedomila aj to, že správanie sa otca voči nej a v konečnom dôsledku ani jej správanie sa voči matke v žiadnom prípade nie je štandardným a normálnym.

9. E. F. G. vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že maloletá našla u nej útočisko po tom, čo odmietla náhradnú osobnú starostlivosť u navrhovateľov. Maloletá disponuje dostatočnými rozumovými schopnosťami a je dostatočne vyspelá a zrelá, aby mohla rozhodnúť o tom, či chce ísť k navrhovateľom. Ďalej uviedla, že maloletá ju poprosila, či môže bývať u nej, nechce ísť k navrhovateľom, nakoľko nemá k nim žiaden dôverný vzťah. Maloletá sa vyjadrila, že jej matka súd a kolízneho opatrovníka klame, vymýšľa si a očierňuje jej aj otcovu dobrú povesť. Odo dňa, keď maloletá prišla k nej bývať, sa dva a pol mesiaca navrhovatelia o maloletú vôbec nezaujímali. Jediný kontakt s nimi bol na polícii, keď nahlásili nezvestnosť maloletej. Od toho dňa nikto z nich maloletej nenapísal, nezavolať, nezaujímali sa ako sa má a či niečo nepotrebuje. Po rozhodnutí otca odísť od matky maloletej, maloletá sama prejavila ochotu ísť s otcom a nechcela zostať s matkou. Prejav vôle maloletej bol jednoznačný, taký ako to povedala ja na polícii. Nechcela a nechce sa s navrhovateľmi stretnúť a odmieta k nim ísť. Maloletá je vystavená bezdôvodnému šikanovaniu zo strany matky, súdu a kolízneho opatrovníka už celé mesiace. Navrhovatelia sa opätovne domáhajú aj napriek jasnému postoj maloletej zverenia do ich náhradnej osobnej starostlivosti všetkými dostupnými prostriedkami, čo u maloletej vyvoláva stále ďalšiu úzkosť, odpor a strach. Zotrvávala preto na svojom odvolacom návrhu.

10. Otec v odvolacej replike vo vzťahu k vyjadreniu matky uviedol, že matka vo svojom vyjadrení nesprávne uvádza, že neodkladné opatrenie bolo oprávnené nariadené namiesto konania o výkon rozhodnutia. Skutočnosť, že navrhovatelia súbežne iniciovali aj konanie o výkon rozhodnutia pod sp. zn. 5Em/3/2025 len potvrdzuje, že si uvedomovali správny procesný postup. Argumentácia matky je založená na jednostrannom výklade situácie, ignoruje procesné pravidlá a nezohľadňuje najlepší záujem dieťaťa v zmysle objektívnych kritérií. Skutočným záujmom maloletej je stabilizácia situácie a zabezpečenie prístupu k odbornej pomoci, nie ďalšie prehlbovanie konfliktu medzi rodičmi. Otec a ani jeho rodina na maloletú nevyvíjajú žiaden tlak ako tvrdí matka a práve naopak, ako bolo už viac krát uvedené, nátlak a psychickú nepohodu u maloletej vyvoláva práve matka a jej rodina, ktorá sa snaží za každú cenu prerušiť kontakt s otcom a umiestniť ju proti jej vôli do rodiny navrhovateľov, s ktorými nemá dobrý vzťah. Matka nie je vôbec ochotná ani v minimálnej miere rešpektovať názor maloletej, hoci maloletá je už vo veku, kedy je jej neustále spochybňovanie zväčša kontraproduktívne a v rozpore s jej najlepším záujmom. Viac krát bolo vyslovene uvedené, že je to práve maloletá, ktorá odmieta osobnú starostlivosť navrhovateľov, bojí sa ich a nemá k nim vybudovaný žiaden pozitívny vzťah. Pani G. preto poskytla svoju starostlivosť maloletej v situácii, kedy maloletá absolútne odmieta nariadenú starostlivosť navrhovateľov, avšak súčasne bola snaha aj zo strany otca rešpektovať názor súdu a na istý čas obmedziť kontakt s maloletou. Opakovane uviedol, že matka a ani navrhovatelia neprejavili do dnešného dňa žiadny záujem o kontakt s maloletou, nezavolať jej, nenapísali jej správu, nesúhlasili s ňou navrhovanými stretnutiami. S maloletou, hoci môžu, neudržiavajú žiadny kontakt. Vo vzťahu k vyjadreniu navrhovateľov uviedol, že v predmetnej veci došlo k zmene pomerov, keďže maloletá sa už v septembri 2025 nenachádzala v starostlivosti pani G., ale sa vrátila do starostlivosti otca. Tento fakt potvrdzuje aj

pani G. vo svojom odvolaní, ako aj samotní navrhovatelia vo svojom vyjadrení. Opakovane zdôraznil, že nie je objektívne v možnostiach pani G. splniť súdom nariadenú povinnosť, keďže maloletá sa u nej už nenachádzala. Navrhovatelia vo vyjadrení obviňujú pani G. z „účelového a manipulatívneho“ konania, avšak nepredložili žiadne dôkazy o takomto konaní, ide teda len o dohad navrhovateľov. Navrhovatelia sa v tomto ohľade naďalej odvolávajú len na znalecký posudok vyhotovený v konaní o rozvod rodičov maloletej a úpravy ich rodičovských práva a povinností. Nie je tiež pravdou, že pani G., sa odmieta podriaďiť súdnemu rozhodnutiu. Viac krát bolo vyslovene uvedené, že je to práve maloletá, ktorá odmieta osobnú starostlivosť navrhovateľov. Otec zastáva názor, že v tomto štádiu konania neexistuje racionálne odôvodnenie pre zverenie maloletej do náhradnej starostlivosti navrhovateľov proti jej vôli, voči ktorým maloletá prejavuje výrazný odpor a strach, čo vyplýva aj z prebiehajúcich súvisiacich konaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby (§ 359, 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd neodkladným opatrením uložil povinnosť E. F. G., nar. XX.XX.XXXX odovzdať maloletú A. do starostlivosti navrhovateľov a zároveň poveril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, zabezpečením umiestnenia maloletej do starostlivosti navrhovateľov.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na nutnosť zabezpečenia neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej. Na jeho nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí aspoň jeden z dôvodov na jeho nariadenie.

17. Vychádzajúc zo zistených skutkových okolností a podmienok ustanovených pre nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd na rozdiel od súdu prvoinštančného dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre vyhovieť návrhu. Dôvody, o ktoré navrhovatelia opierajú návrh totiž neopodstatňujú ingerenciu súdu vo forme nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia.

18. Z obsahu spisu je zrejmé, že na základe návrhu navrhovateľov už bola maloletá uznesením č.k. 44P/148/2025-60 zo dňa 25.06.2025 neodkladným opatrením dočasne zverená do starostlivosti navrhovateľov. Toto uznesenie bolo napadnuté odvolaním a odvolací súd medzičasom vo veci rozhodol tak, že rozhodnutie potvrdil. Nakoľko o dočasnom zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti formou neodkladného opatrenia už bolo rozhodnuté, je podľa názoru odvolacieho súdu bezpredmetný návrh navrhovateľov, ktorým sa domáhajú uloženia povinnosti tete maloletej, pani F. G. povinnosti odovzdať maloletú do ich starostlivosti. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a jeho výrok I. nemôže obstať. V predmetnej veci neexistuje nová potreba bezodkladnej úpravy, keďže v otázke zabezpečenia starostlivosti o maloletú A. je aktuálne už rozhodnuté a právne pomery v uvedenej otázke sú upravené. Pokiaľ ide o faktický stav, tento síce podľa tvrdenia navrhovateľov (ktorému nasvedčuje i obsah spisového materiálu) nezodpovedá stavu právnenému, avšak uvedený nesúlad nie je dôvodné

riešiť nariadením nového (navrhovaného) neodkladného opatrenia, ale v rámci prebiehajúceho výkonu rozhodnutia č.k. 44P/148/2025-60 zo dňa 25.06.2025. Vydanie odvolaním napadnutého uznesenia zo dňa 05.08.2025 je teda nedôvodné, nadbytočné a nesprávne z dôvodu neexistencie zákonných predpokladov pre jeho vydanie, ktorými je buď potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Treba vychádzať z toho, že rozhodnutie súdu o dočasnom zverení maloletej do starostlivosti navrhovateľov je účinné nielen voči rodičom ako účastníkom konania, ale i tretím osobám, vrátane pani G.. Pokiaľ sa teda maloletá nachádza u menovanej tety, alebo sa práve nachádza u otca (v súčasnosti ani nie je osvedčené, kde presne sa nachádza), je možné zabezpečiť jej odňatie a odovzdanie do starostlivosti navrhovateľov v rámci výkonu rozhodnutia podľa Štvrtej časti CMP (§ 370 a nasl. CMP), podľa ktorej sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa. Nie je teda žiadna potreba ďalšej neodkladnej úpravy. Tá by prichádzala do úvahy v prípade, ak by sa ukázalo, že dočasné zverenie maloletej do starostlivosti navrhovateľov nie je v záujme maloletej, ohrozuje jej život, zdravie alebo zdravý vývin a je nutné odovzdať dieťa do starostlivosti niekoho iného. O taký prípad v prejednávanej veci však nejde. Rovnako nebol potom naplnený ani druhý zákonný predpoklad umožňujúci nariadenie neodkladného opatrenia a síce, že by tu bola obava, že exekúcia bude ohrozená. To, že maloletá sa fakticky má nachádzať u pani F. G. nemá dôvod vyvolávať obavu z toho, že by exekúcia mala byť ohrozená.

19. Rozhodnutie vo výroku II. je takisto nesprávne a nadbytočné. V prebiehajúcom konaní o výkon rozhodnutia, ak súd návrhu vyhovie a nariadi (resp. súd už medzičasom aj nariadil) výkon rozhodnutia, zabezpečí jeho realizáciu spôsobom vyplývajúcim zo zákona a k tomu niet dôvod nariaďovať predmetné neodkladné opatrenie.

20. Odvolací súd teda uzatvára, že tu neboli naplnené zákonné podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, keď predbežne už pomery boli upravené právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktorého vydaniu predchádzalo posúdenie všetkých podstatných okolností, vrátane najlepšieho záujmu maloletej.

21. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil za použitia ustanovenia § 388 CSP a návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol. Zároveň odvolací súd rozhodol aj o trovách odvolacieho konania a to v súlade s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

22. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).